

Thửa bóng là người.

Trịnh công Sơn

Bóng đùa biển khơi bóng đùa núi đồi bóng đùa đùa thoi

Bóng vội vàng đi xa lìa quê nhà xa lìa vườn xuta

Làm chi mà vội giọt nắng ban mai làm chi mà vội

Ngày xưa ngần ngại xoắn tóc trên vai ngày xưa ngần ngại

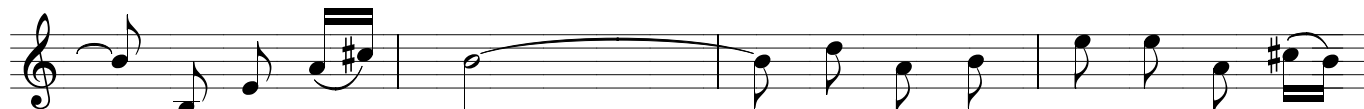
Em đi bóng về em về bóng đi Làm chi mà

Hư vô bóng về câu thề đã bay Trời như nhỏ

vội Đừng buồn gió ơi

lại Đừng buồn suối ơi

Đừng buồn gió ơi Gió ngủ ở đâu bóng ngủ nơi

Đừng buồn núi ơi Nắng vàng ở đâu bóng về nơi

nào Có còn bờ ao trắng về thửa

nào Vó ngựa tình sâu đất hồng nổi

ấy Thửa bóng là người.

nhớ Tình bóng nhạt nhòa.